

Arrest

nr. 48 387 van 21 september 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 juni 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 mei 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 22 juli 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 september 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. BREEMANS en voogd D. LOWIJCK, die verschijnen voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 14 juli 2009, verklaart er zich op 15 juli 2009 vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal verwerpt verzoekers asielaanvraag bij beslissing van 26 mei 2010, verstuurd op 27 mei 2010.

1.3. De feiten aan de basis van verzoekers asielaanvraag werden door de bestreden beslissing als volgt weergegeven:

“U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pashtoun van afkomst te zijn. U bent zeventien jaar geleden geboren in het dorp Ahmad Jan in het district Maidan Shahr van de gelijknamige provincie. Door de onveilige situatie zette u in de negende graad in sarathan 1387 (Afghaanse kalender, 22 juni – 22 juli 2008) een punt achter uw schoolloopbaan. Door de werkzaamheden van uw vader en uw broer bij de overheid werd u door de taliban gecontacteerd. Verschillende keren benaderden zij u met het

verzoek zich bij hen aan te sluiten. Tijdens uw contacten met de taliban ving u op dat een persoon van een naburig dorp vermoord moest worden. U lichtte deze persoon in waarna hij de regio ontvluchtte. U werd op uw beurt door een vriend verwittigd van het feit dat de taliban had vernomen dat u die persoon had gewaarschuwd en dat u bijgevolg door hen gezocht werd. U besloot daarop Afghanistan te verlaten. Na een reis van acht maanden kwam u op 14 juli 2009 in België aan, waar u zich de volgende dag vluchteling verklaarde. In België werd u verenigd met uw broer R. M. R. (...) (O.V. 6.074.410). Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u een taskara en een verklaring neer.”

Het aldus weergegeven feitenrelaas wordt door verzoeker niet betwist.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is een vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en baseert zich daarvoor op volgende gronden:

- het geloof in verzoekers asielmotieven wordt geheel ondermijnd doordat hij zich op dezelfde – als bedrieglijk ontmaskerde – activiteiten van zijn vader en broer steunt om zijn contacten met de taliban te verklaren;
- wezenlijke gebeurtenissen uit verzoekers asielrelaas vonden volgens verzoeker plaats in een periode waarin hij in werkelijkheid al in Europa was;
- tussen verzoekers verklaringen en die van zijn broer bestaan enkele tegenstrijdigheden;
- verzoeker kan zich bij terugkeer naar Afghanistan in Kaboel vestigen aangezien hij daar over een familienetwerk beschikt en burgers daar op dit ogenblik geen reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert aan dat de bestreden beslissing de artikelen 1, 2, 3 en 4 van de wet van 29 juli 1991 schendt, alsook het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, §2 en §3 en 57/7ter van de vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt dat geen redelijk onderzoek werd gevoerd en geen ernstige beslissing werd genomen. Verzoeker voert aan dat hij afkomstig is uit de provincie Wardak en dat dit volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus te krijgen. Verder stelt verzoeker dat het voor hem een raadsel is op welk familienetwerk zijn broer in Afghanistan kan terugvallen. Bovendien is zijn broer vele jaren geleden uit Afghanistan vertrokken. Volgens verzoeker is een dergelijke motivering die steunt op de ongeloofwaardigheid van de asielaanvraag van een andere asielzoeker in strijd met het recht op een individuele behandeling. Verder stelt verzoeker dat hij zijn tante in Kaboel slechts zelden zag en dat zij een eigen gezin heeft, zodat zij niet de mogelijkheid of de wil heeft om voor zijn veiligheid in te staan. Verzoeker heeft niet het idee dat het hier om een veilig vluchtalternatief gaat. Volgens verzoeker toont de commissaris-generaal niet aan waarom van verzoeker verwacht kan worden dat hij zich daar gaat vestigen. Verzoeker heeft bovendien niet de mogelijkheid gehad om tegenargumenten aan te brengen.

2.2.1. Verzoeker verduidelijkt niet waarom de bestreden beslissing in strijd zou zijn met de artikelen 1, 2, 3 en 4 van de wet van 29 juli 199, met het redelijkheidsbeginsel en met het zorgvuldigheidsbeginsel. Opdat een middel ontvankelijk zou zijn, volstaat het niet allerlei geschonden rechtsregels op te geven, maar moet bovendien nog genoegzaam worden toegelicht hoe de bestreden beslissing deze rechtsregels heeft miskend (RvS 11 april 2008, nr. 181.967).

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat een motivering die op de ongeloofwaardigheid van de asielaanvraag van een andere asielzoeker steunt in strijd is met het recht op een individuele behandeling. Hij geeft echter niet aan welke rechtsregel hij hier geschonden acht. De uiteenzetting van een middel vereist dat verzoeker voldoende duidelijk omschrijft welke rechtsregel hij geschonden acht en op welke wijze de bestreden beslissing die rechtsregel schendt. Het is niet aan de Raad om zelf op zoek te gaan naar de rechtsregel die geschonden zou kunnen zijn of te raden welke geschonden geachte rechtsregel verzoeker zou kunnen bedoelen.

Hetzelfde geldt voor verzoekers betoog dat hij niet de mogelijkheid heeft gehad om tegenargumenten aan te brengen.

2.2.2. De commissaris-generaal heeft geoordeeld dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers asielmotieven. Verzoeker weerlegt deze motieven op geen enkele wijze. Hij verduidelijkt niet waarom hij van oordeel is dat de commissaris-generaal geen redelijk onderzoek heeft gevoerd en geen ernstige beslissing heeft genomen. De Raad sluit zich aan bij de motieven in de bestreden beslissing die

betrekking hebben op de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om bij een terugkeer naar Afghanistan te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij in Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet.

Wat betreft de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, c merkt de Raad het volgende op. Verzoeker, een minderjarige, heeft in tegenstelling tot zijn meerderjarige broer nooit in Kabul gewoond. Daargelaten de vaststelling dat verzoeker ter terechtzitting een aantal documenten neerlegt waaruit moet blijken dat zijn oom in Kabul niet staat blijkt te zijn verzoeker op te vangen merkt de Raad op dat in lijn met het Kinderrechtenverdrag het centrum van de belangen van een minderjarige in de eerste plaats gelegen is bij zijn ouders. Er wordt niet betwist dat verzoeker afkomstig is uit het dorp Ahmad Jan in het district Maidan Shahr uit de provincie Maidan-Wardak, noch dat zijn ouders er nog steeds woonachtig zijn. In geval van terugkeer dient bijgevolg de veiligheidssituatie van Maidan Shar in de provincie Maidan-Wardak beoordeeld te worden. Reeds in 2008 oordeelde UNHCR dat de volledige provincie Maidan-Wardak als onveilig kon bestempeld worden (UNHCR, *Afghanistan Security Update Relating to Complementary Forms of Protection*, oktober 2008). Informatie aanwezig in het administratief dossier bevestigt dat het gewapend conflict geconcentreerd is in het zuiden, oosten, centrum en het westen van het land en dat de situatie sedertdien onder meer in het zuidoosten verslechterd is.

Er bestaan derhalve zwaarwegende gronden om aan te nemen dat verzoeker bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig september tweeduizend en tien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER